

Скарбнишка

Тимкові рибки

Пригоди шукачів 4

Обіцянка 5

Зламане дерево 5

На мотоцикле... в кювет 6

А знаєте ли ви? 7

Незвичайний меч

на згадку 8

Веселый English 9

Цікаві факти про риб 10

*Приятно в озере плескаться,
Когда стоит жара такая!
На берегу в песке играть,
Из лейки крепость поливая.
Вот только быть послушным нужно:
На солнце не снимать панамы,
Не ссориться, играть всем дружно,
На глубину не плыть без мамы!*

Ольга Бокова

Веселые осьминожки

*Найди в морских глубинах
двух одинаковых осьминожек.*

Малий Тимко приїхав до моря відпочити. Його родичі живуть біля теплого Азовського моря. Ось вони цього літа запросили родину хлопчика відпочити на узбережжі. Щойно малий приїхав у гості, як мало не відразу побіг до моря зустрічати лагідний ранок.

Як тут красиво і цікаво. Зранку море ще спокійне, приємне, ласкаве. Раптом хлопчик зупинився від несподіванки-місцеві рибалки витягали з моря сіті, наповнені рибою. Тимко знав, що ця рибка зветься кумедно— «бичок». Риби було так багато, що рибалкам треба було докладати зусиль, аби витягти важкі сіті на піщаний берег. Хлопчик уважно стежив за працею чоловіків. Через невеличкі отвори тенет почала випадати рибка-малеча.

Маленькі бички, потрапляючи на пісок, починали задихатися, але чоловіки рибалки не звертали на це уваги. Велику рибу треба якнайшвидше витрусити з тенет, а малеча не варта уваги. Тому вона гине сотнями за кожний вилов. Або ж зголоднілі чайки поласують цією рибою. Малому першокласнику Тимку дуже шкода малюків бичків. Хлопчик вирішив рятувати цю дрібну рибку. Він побіг додому і схопив іграшкове синє відерце. Швиденько, аби випередити чайок, він почав збирати дрібну рибку і мерщій відносити її до води. Врятовані малюки зникали у воді, відпливаючи від берега якнайдалі. Дорослі так були захоплені своєю справою,

що не помічали хлопчика, який жваво порався коло них. Працювати малому доводилося швидко, щоб пташина зграя не підхопила дрібну рибку на березі. Тимко подумав, що, рятуючи одне маленьке життя, він допомагає зберегти велику кількість риби. Адже вона трохи згодом виросте і залишить велику кількість нащадків.

Хлопчик працював старанно, навіть знесилвся від такої роботи. Нарешті вусатий дядько помітив малого, що крутився поруч, збираючи рибку. «Оце дивак, — сказав голосно він, — їх тут сотні!» Інший додав: «Та нічого, він швидко залишить цю невдячну справу!» Але хлопець наполегливо працював, не відчувуючи втоми. Невдовзі до рибалок підійшов молодий чоловік, і Тимко, навіть не очікуючи, почув від нього схвальні слова: «Молодець, малий, ти робиш добру, хоч і непомітну справу. Адже ця малеча за кілька місяців підросте і дасть життя новим багатьом рибкам. Отже, риби в нашій затоці стане більше і в морі також. Щороку кількість риби неухильно зменшується. Люди не дбало ставляться до всього...»

Після такої промови незнайомця хлопчик, переповнений радістю, побіг додому. А потім усе розповів татові. Батько похвалив сина і сказав, що він чинить добре, наголосивши, що розпоряджатися всім, що створив Творець, необхідно мудро і дбайливо. Так і ви чиніть, друзі!

Алла Кривоносова

Вот так пошутил...

2

Малинові ліки

3

Очень светло и страшно

11

Вот так пошутил...

Мальчик Гриша бегал за воробьями и бросал в них камни, а они при каждом взмахе его руки с шумом перелетали с крыши сарая на плетень и с плетня на крышу. Это очень забавляло Гришу. Вдруг в самый разгар забавы у ворот их дома показалась девочка в коротком платье и поношенной курточке. Густые пряди белокурых волос падали ей на плечи. Ноги ее были босыми и в пыли. В руке девочка держала корзинку. Гриша подошел к ней и сказал: «Ты – нищенка, тебе хлеба надо? Подставляй руку». Девочка доверчиво протянула к нему свою маленькую ладошку.

«На, бери», – крикнул шалун и положил ей в руку камень. Девочка ничего не сказала, только посмотрела на серый камешек, потом сквозь слезы взглянула на Гришу и, понутив голову, тихо пошла прочь по пыльной дороге.

Грише стало стыдно за свой поступок. Он не был злым мальчиком, а только, расшалившись, захотел пошутить, но шутка вышла очень плохой. Гриша побежал на кухню, отрезал

большой кусок только что испеченного мамой хлеба, вышел за ворота и побежал по дороге в поле. Мальчик бегал, заглядывал везде, но девочки нигде не было. Крупные слезы текли по его лицу. Он готов был отдать девочке все, что имел, но та исчезла бесследно и унесла с собой его серый камень вместо хлеба.

«Что же мне делать с этим хлебом? – подумал Гриша, разглядывая румяный ломоть, который держал в руке. – Девочку я, похоже, сегодня уже не найду». И тут мальчик вспомнил о птичках, в которых он совсем недавно ради потехи бросал камнями. Ему стало очень стыдно. «А вдруг они тоже голодные?» – подумал он. Вернувшись во двор, Гриша разыскал стайку воробушек, мирно сидевших на ветвях старой яблони. Осторожным движением мальчик отломил хлеб и бросил его под дерево. Вначале птички недоверчиво поглядывали в сторону Гриши и боялись спускаться. Они еще не забыли его недавнюю выходку.

– Ну же, не бойтесь! – уговаривал их Гриша. – Простите меня, я больше

никогда не буду швырять в вас камни.

И вот один воробушек, спорхнув с яблони, схватил хлебную крошку. Его примеру последовали остальные.

– Ешьте, ешьте, – улыбался Гриша, кроша хлеб, – у меня хватит на всех, а завтра я еще вынесу.

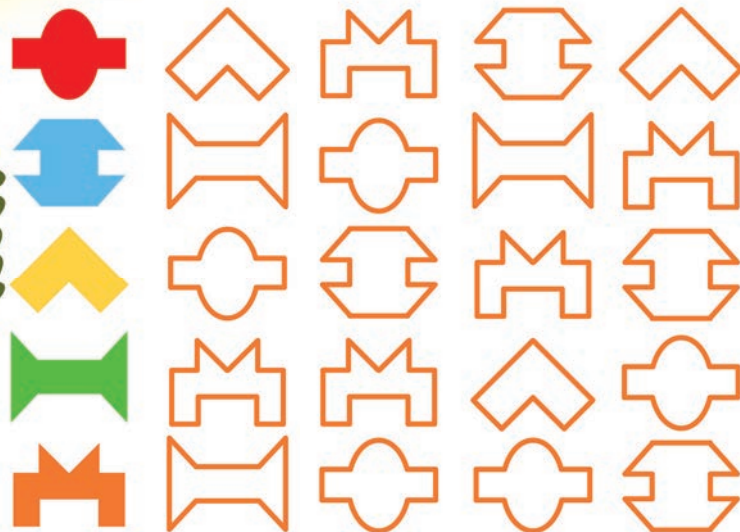
Позже в тот вечер, лежа в теплой постели, Гриша думал:

– Да, наломал я сегодня дров... Нужно будет обязательно разыскать ту девочку и извиниться перед ней. А еще я попрошу маму испечь большой яблочный пирог и приглашу девочку к нам в гости на чай – пусть порадует. Надеюсь, она сможет меня простить, ведь птички же простили.

Ребята, а у вас так не бывает: вроде бы хотели позабавиться, пошутить, а вместо этого ни за что, ни про что обидели человека? Золотое правило гласит: «Во всем, как хотите, чтобы с вами поступали люди, так поступайте и вы с ними» (Матф.7:12). Если бы Гриша вспомнил эти мудрые слова раньше, не пришлось бы ему теперь испытывать угрызения совести.

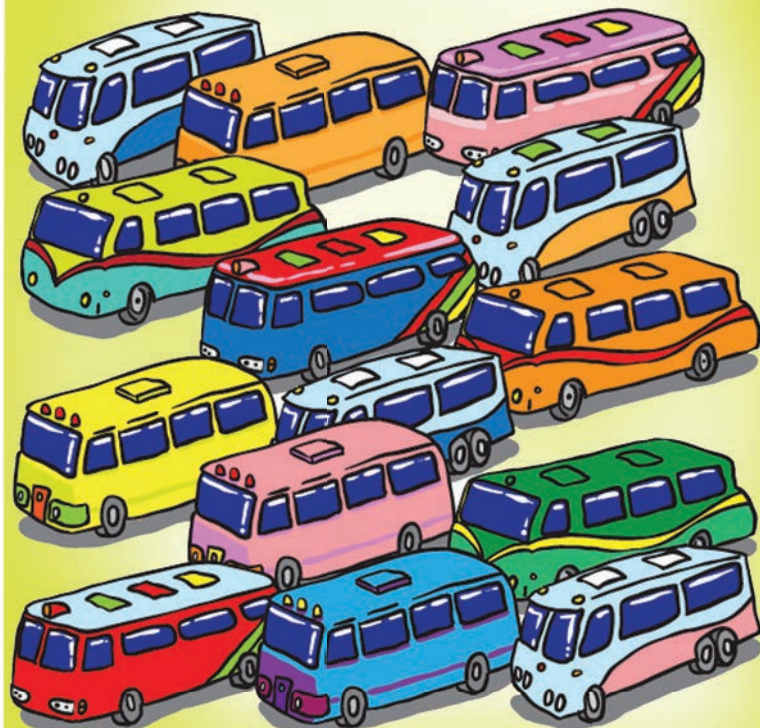
Логика

В каждом ряду 2 одинаковые фигуры. Раскрась их таким цветом, как показано на рисунке.

Автопарк

Найди два одинаковых автобуса.

Раскрась букеты так, чтобы они были все разными.

● — желтый	● — оранжевый
● — красный	● — зеленый

Найди отличия

Какой зонтик и какой мальчик отличаются от других?

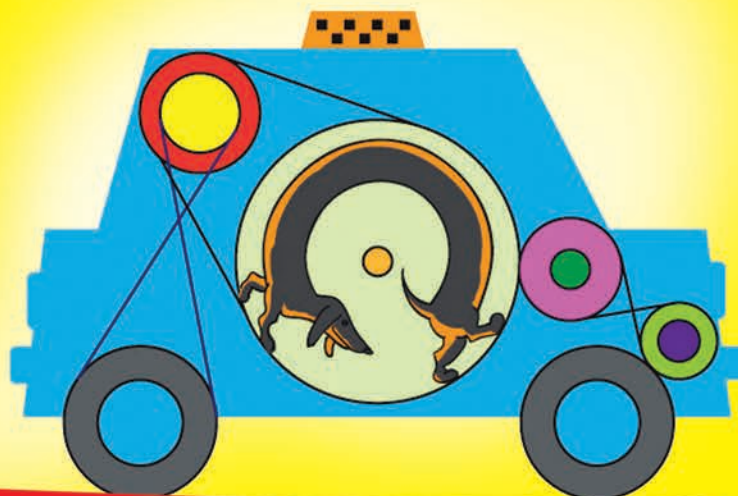

Логика

22	23	24	25	36	35
21	20	19	26	33	34
4	5	18	27	32	31
3	6	17	28	29	30
2	7	16	15	14	13
1	8	9	10	11	12

Помоги кораблю доплыти до острова по лабиринту чисел от 1 до 36.

Виясни, в какую сторону поедет машина.

Найди на картинке 15 букв «Ж».
Раскрась картинку.

Малинові ліки

Коли починається літо, завжди хочеться приємних пригод і чудових подорожей, хоча б навіть на невеликій відстані. Тому для другокласниці Юлі подорож до найближчого озера видається захопливою і цікавою.

Вранці тато, Юля і сестричка Тоня вирушають у довгоочікувану подорож до місцевого озера. Які ж чудові краєвиди тут можна побачити. Зранку біля озера по-особливому прекрасно – де-не-де стрибає рибка у воді, озеро таке гладеньке, мов тарілочка, а навкруги панує спокій і тиша!

Але щоб дістатися до водойми, необхідно подолати довжелезний крутий схил. Для цього спочатку слід знайти протоптану стежину і обережно, без поспіху, крок за кроком повільно спускатися вниз. Якщо не дотриматися цієї поради, можна не втриматися на крутому схилі і тоді людину просто понесе вниз, що неминуче призведе до травми. Тато кілька разів застерігав доньок бути обережними.

Весь цей схил поріс різноманітними кущами, високою травою. Привертали око кущі малини.

Усі втрюх-тато, сестра Тоня і Юля – підійшли до крутого схилу. Батько ще раз попередив дівчаток, що спускатися вниз треба надзвичайно обережно і повільно.

Тато взяв дівчаток за руки і почав обережно спускатися вниз. Юля спочатку слухняно йшла разом з усіма. Дівчинці в якийсь момент здалося, що вони спускаються дуже повільно. Вона вирішила виперeditи тата і сестричку, тому вона висмикнула свою руку із татової і почала обходити їх. Але стежка, якою вони спускалися донизу, була надто вузькою. Нога дівчинки сковзнула зі стежки, Юля зробила спробу схопитися рукою за високу траву, щоб втримати рівновагу, але це їй не вдалося. Стебло трави з коренем вирвалося і залишилося у дівчинки в руках. За мить вона захиталася, а потім зрозуміла, що її зносить униз. Відчайдушно з останніх сил Юля ще кілька разів

намагалася схопитися обома руками за стебла трави, щоб зупинися, але все було марно. Стебла високої трави або гілки кущів, за які хапалася Юля, частіше виривалися із коренем. Дівчинка, набираючи швидкість, просто навмання бігла вниз, розуміючи, що нічого не може вдіяти. Вона добігла до кінця схилу і впала на асфальтовану доріжку, яка вела до озера. Хлопчаки – рибалки, які бачили, як дівчинка впала, лише розгублено вимовили: «Напевно, дуже побила собі коліна». Поки тато і Тоня з поспіхом спускалися до своєї неслухняної Юлі, дівчинка лежала на доріжці, оговтуючись після такого стрімкого спуску. Батько підняв дівчинку, а потім допоміг дійти до озера. Усі були пригнічені і засмучені такою неприємною подією. Тато і сестра пригадували всілякі історії, аби відволікти дівчинку від неприємних думок. На жаль, обидва коліна Юлі були сильно травмовані.

Сестричка Тоня, щиро співчувачуючи сестрі, раптом пригадала, що в цих місцях є багато дикої малини і саме зараз розпочинається пора досягання цієї цілющої ягідки. Тоня поділилася своїми думками із татом і сестричкою. Вони взяли порожній кошик і подалися на пошуки малинки. Незабаром вони повернулися з майже повним кошиком ягід. Смакуючи яскравими солоденькими ягідками, Юля повеселішала, вона забула про біль і забиті коліна. Згодом тато допоміг дійти доньці до озера. А тато із Тонею нарешті змогли поплавати в озері, Юля чекала їх на березі.

Так пройшов цей день. Вже надвечір, шкутильгаючи, Юля зі своїми рідними попрямувала додому.

Ось так завдяки малиновим лікам, що були зібрані дбайливими руками рідних, щирому співчуттю і небайдужості Юля впоралася із таким непростим випробуванням. А ввечері мама теж співчувувала доньці, заспокоїла і підбадьорила її. І знаєте, друзі, дівчинці стало краще. Адже всім відомо, що справжнє співчуття і підтримка – кращі ліки від багатьох недуг.

Игры с воздушными шарами

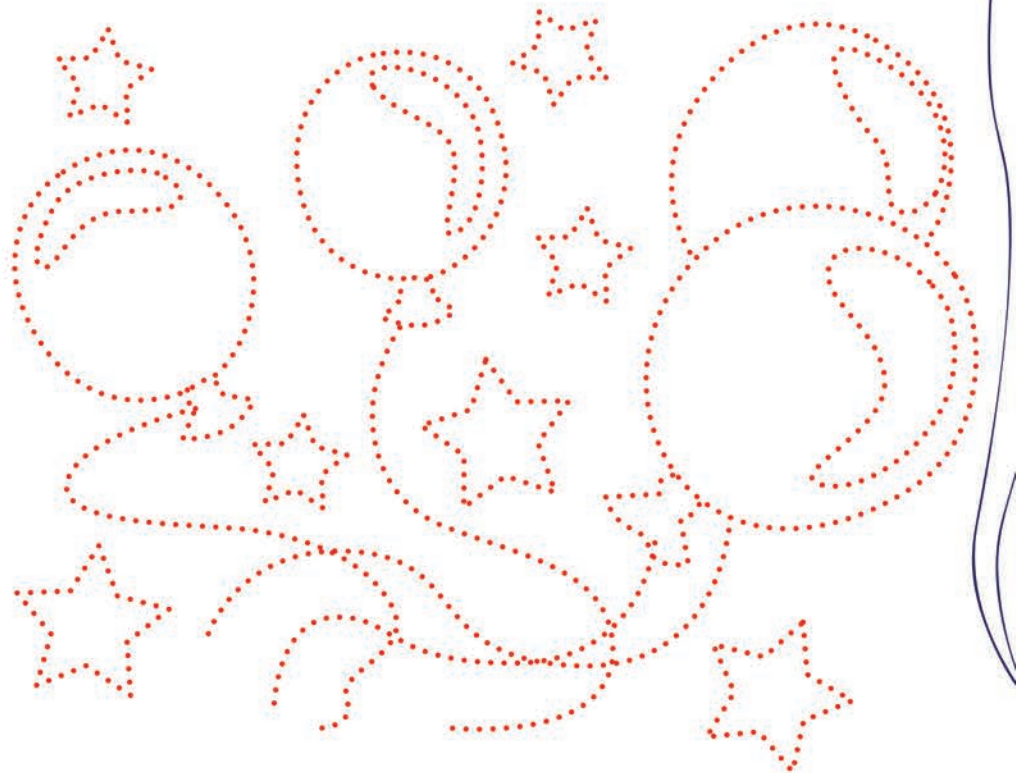
Задание 1

Кто из детей какой шарик держит?

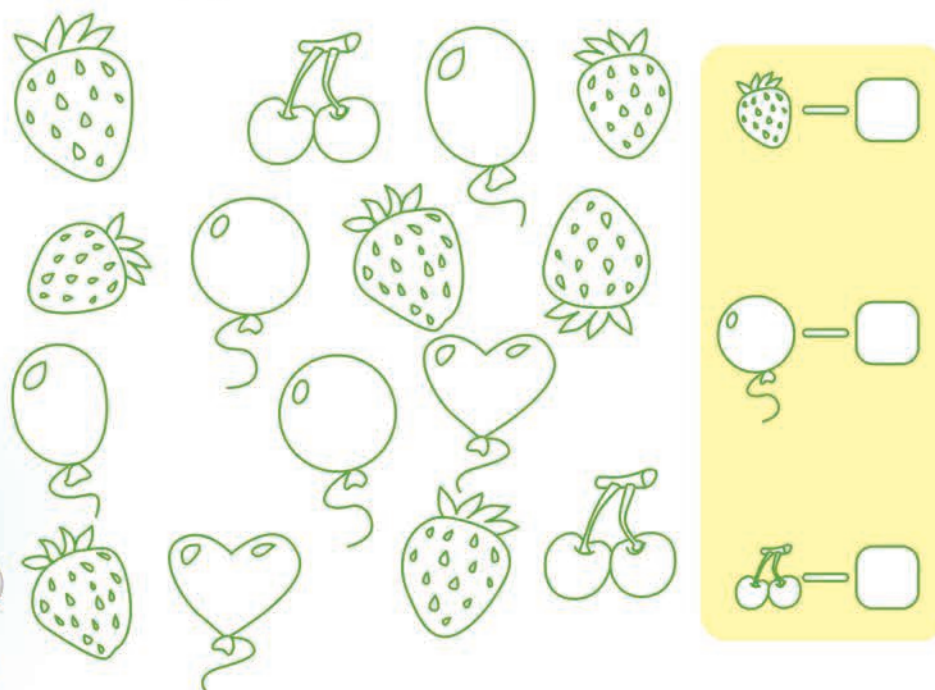
Задание 2

Нарисуй по точкам.

Задание 3

Реши воздушные примеры.

Задание 5

Собачка из шарика для моделирования

Материалы:

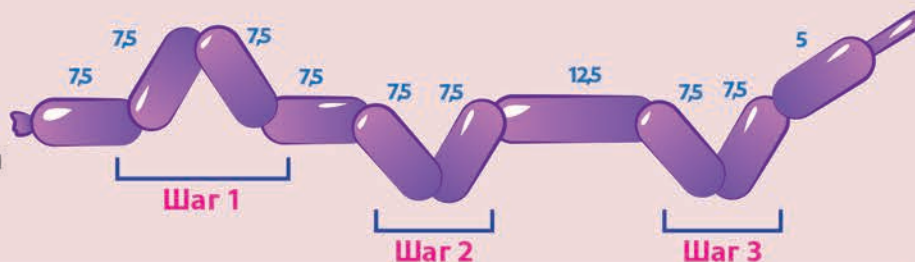
- Шарик для моделирования
- Насос для надувания шарика
- Маркер.

Этап 1:

Надуй шарик, оставив для хвоста 15 см, и завяжи узел.

Этап 2:

По схеме скрути пузыри размером 7,5 см, кроме седьмого пузыря, который будет телом собаки, поэтому он длиннее – 12,5 см.

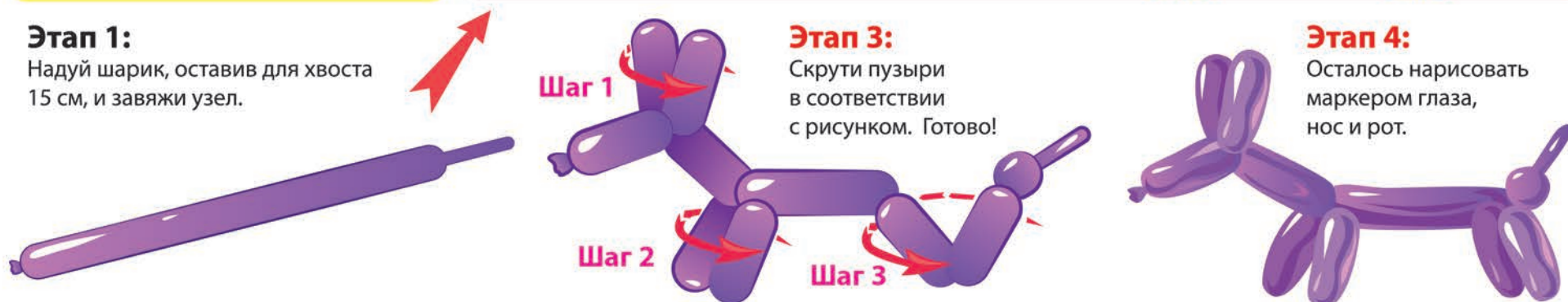

Этап 3:

Скрути пузыри в соответствии с рисунком. Готово!

Этап 4:

Осталось нарисовать маркером глаза, нос и рот.

Обіцянка

— Павлику, ходімо купаємося, — звернулася група хлопчиків до ровесника, котрий старанно прополював картопляні грядки біля хати.

— Не можу, хлопці. Я пообіцяв татові зробити цю роботу сьогодні, — відповів Павлик, витираючи піт з чола тильним боком долоні.

— Подумаєш, пообіцяв! Ну, скажеш, що не встиг. Хіба за це не дадуть їсти? Пішли, дивись, як гаряче! — наполягали товариші.

— Ні, хлопці! Не хочу обманювати тата. Ще є час, я спробую встигнути. А вам гарного купання, — з цими словами Павлик ще старанніше взявся до роботи.

Та коли діти зникли за поворотом, Павликові стали надокучати думки: «А

може, все ж таки варто було піти освіжитися? Я ж справді міг би і не встигнути. Та й нічого страшного немає» Та інший голос підказував: «Батько ж просив. І я пообіцяв. Якщо не лінуватися і працювати, то можна встигнути».

Павлик утомлено випростався і подивився на сонце, яке схилялося все нижче. Потім — на недополотий город. Згадав, як Бог допоміг йому нещодавно на контрольній з математики вчасно закінчити розв'язувати задачу. От і цього разу хлопчик попросив у Нього допомоги встигнути закінчити вчасно роботу.

Коли сонце, поглянувши востаннє на Павлика, заховалося за лісом, робота була вже закінчена. А зараз можна вже і на річку піти!

Зламане дерево

Алевтині дуже подобаються солодкі ягоди шовковиці. Це красиве деревце росте в бабусиному садку. Декілька років раніше дідусь Опанас посадив шовковицю для своїх онуків. Алевтинка зростала разом зі своїм улюбленим деревцем. Щоліта вона з нетерпінням чекала, коли рожеві ягоди дозріють і стануть смачними і солодкими.

Нарешті ягоди вже дозріли, і важкі гілки гнуться майже до самої землі. Восьмирічна Аля з легкістю може зірвати будь-яку рожеву ягідку. Вона вже поласувала плодами шовковиці доско-чу. Мама дівчинки сказала, що ягоди шовковиці не тільки смачні і корисні, але й мають лікувальні властивості. Дівчинка захотіла вилізти на дерево і поласувати ягідками з гілки, яка росте вгорі. Мама попереджувала Алю бути обережною і триматися за міцні гілки, що можуть витримати її вагу. На гілки, що ростуть угорі, вона заборонила вилізти взагалі.

Спочатку дівчинка так і робила, але невдовзі ягоди на таких гілках вже закінчилися. Тоді вона сміливо вилізла на високу неміцну гілку і почала рвати ягоди просто над своєю головою. Раптом ця гілка не витримала такого навантаження і

зламалася. Мама була неподалік, вона вчасно підбігла до Алі і підхопила її. Доньці вона допомогла, але дерево, на жаль, було зламане. Величезна гілка майже повністю відламалася від стовбура. «Що ж ти наробила, доню? Ледь сама не травмувалася... а тепер гілка засохне із ягодами і листям», — із докором сказала мама.

Мама покликала на допомогу тата. Батьки знайшли шматок вузької білої тканини, потім мама почала обережно примотувати зламану гілку до стовбура. Це виглядало так, ніби вона робила перев'язку хворому. Наостанок тато підпер пошкоджену гілку палицею в такий спосіб, щоб вона не провисала і змогла швидко прирости до стовбура.

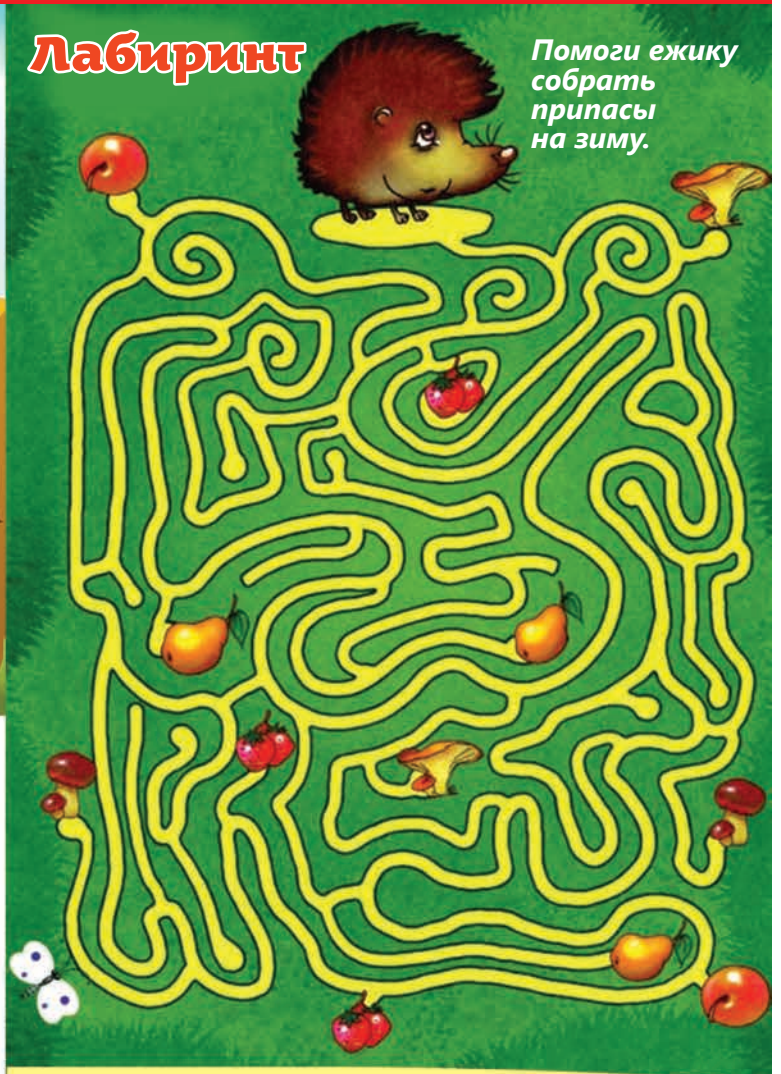
Непослух дівчинки завдав шкоди молодому деревцю. Проте наступної весни, коли Аля разом з усіма родичами приїхала до бабусі в гості, усі з радістю побачили, що дерево одужало. Зламана гілка приросла до стовбура. Проте кожного разу, дивлячись на шовковицю, дівчинка із сумом пригадувала, як вона не послуhalася, ледь не впала... та ще й зашкодила молодому деревцю...

Алла
Кривоносова

Лабиринт

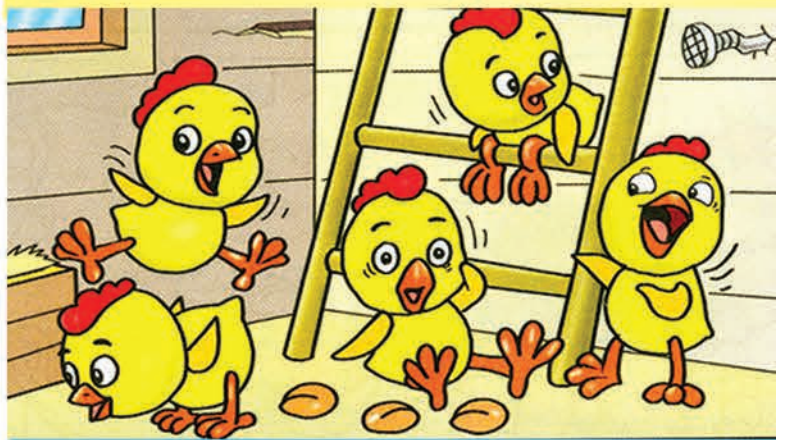
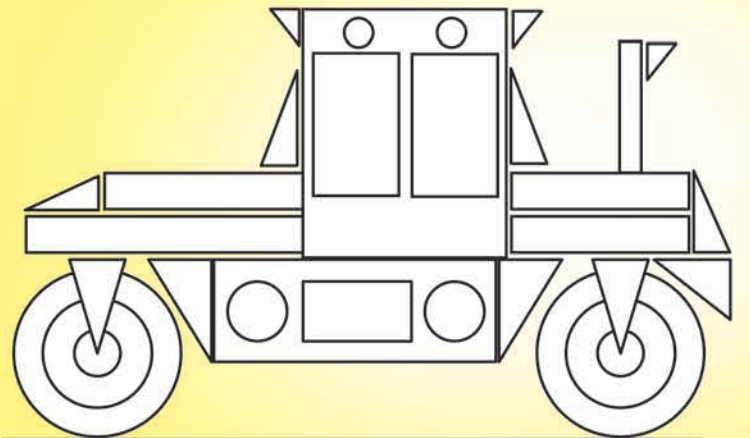
Помоги ежику собрать припасы на зиму.

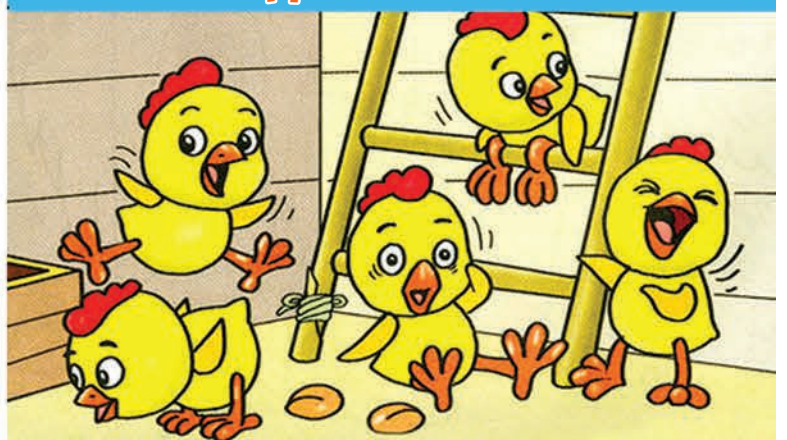
Пневмокоток

Изображение пневмокотка составлено из разных геометрических фигур. Раскрась фигуры на картинке соответствующим цветом:

круги —
прямоугольники —
треугольники —

Найди 8 отличий

Ольга Стасюк

На мотоцикле в... кювет!

Ох, сколько неприятностей было у дворовых мальчиков и девочек с этими двумя близняшками – Олей и Лялей! Особенно, когда играешь в жмурки! Кто-то обязательно перепутает сестричек. И тогда дети решили «окрестить» их общим именем «Оляля»!

Оля и Ляля действительно были очень похожи, как две капли воды, и внешне, и по характеру. Даже мама и бабушка спорили, где на фотографии Оля, а где Ляля.

С близнецами родители, учителя и друзья должны были обращаться по-особенному. Если мама брала на руки Лялю, то обязательно должна была взять и Олю. Если куклу покупали Оле, то, конечно, и Ляле. Новые платьица также должны были быть одинаковые, допускались только бантики разного цвета. Если четверку получала Оля и громко плакала, ей обязательно вторила рыданиями и Ляля. Горе было тому, кто обижал одну из них! Он должен был иметь дело сразу с двумя рассерженными девчушками!

Любимое место сестричек, где обсуждались все проблемы и принимались судьбоносные решения, находилось в столовой под большим старинным столом. Здесь они любили лакомиться тюлькой, здесь Оля могла остричь Ляле челку, так чтобы никто не увидел, здесь они могли смеяться и плакать, радоваться и горевать.

В один прекрасный день папа Оли и Ляли купил мотоцикл с коляской. По тем временам это была очень серьезная покупка. А для сестричек это было событие огромной важности: теперь они смогут кататься с папой, куда только захотят! И так и было: и в лес, и на речку, и к бабушке в соседнее село, – всюду они ездили вместе с папой. Так как они были не очень большого роста, то обе помещались в коляску, а их старшая сестричка Ира всегда важно восседала на сиденье за папиной спиной.

В этом году в лесу было очень много грибов, и все семейство не раз выбралась в лес на своем трехколесном «коне». Вот и сегодня решили поехать собирать опята. Мама приготовила корзин-

ки, ножи, все вместе помолились перед дорогой и начали усаживаться. Ира, как всегда, уселась на свое возвышенное сиденье, близняшки забрались в коляску, папа сел за руль. Мама, стоя в саду, махала на прощанье рукой. Папа завел мотоцикл...

Надо сказать, что сад семьи упирается прямо в дорогу. Сад огорожен металлической сеткой, за сеткой находится глубокий кювет, а дорога возвышается над кюветом метров на десять-пятнадцать.

Папа завел мотоцикл, выжал сцепление и вдруг мотоцикл...прыгнул! Именно прыгнул! Ирина моментально слетела вниз со своего сиденья, а мотоцикл одним колесом угодил на склон кювета и сильно накренился. Еще миг, и он бы перевернулся, накрыв своих пассажиров. Мама с ужасом замерла, наблюдая за происходящим. Но папа выровнял руль и направил машину прямо в кювет. Это было единственное правильное решение, которое спасло всем жизнь. Мотоцикл покатился в кювет, мягко ударился в сетку, откатился назад и остановился... И все это в считанные секунды...

Потрясенные близняшки выбрались из своей коляски и молча, не произнося ни слова, пошли под свой любимый стол... Долго они молчали. Наконец Оля нарушила молчание:

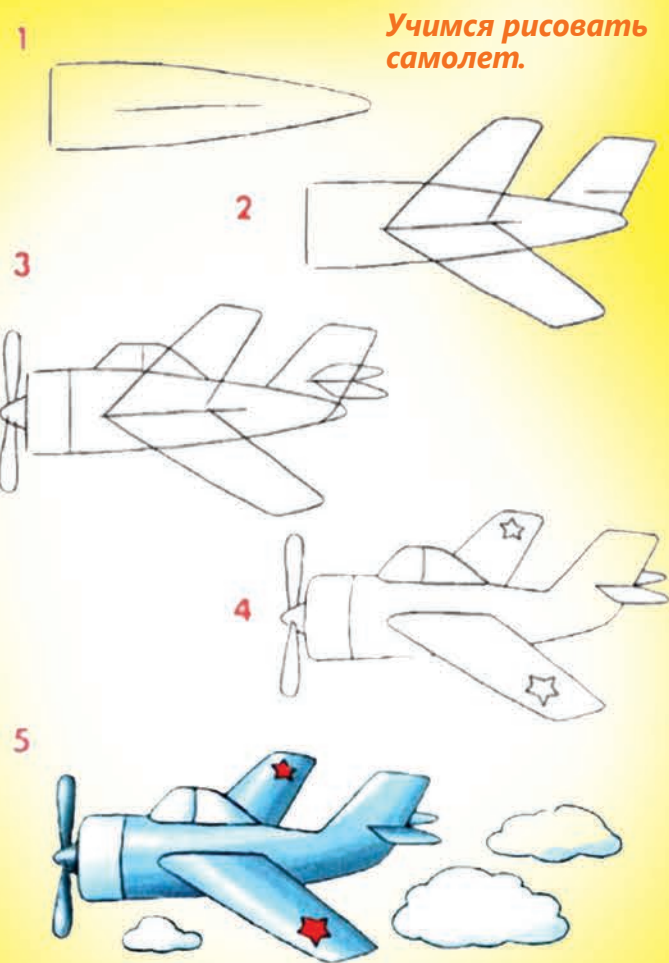
– Что ты делала, когда мотоцикл «прыгнул»? – спросила она Лялю.

– Я успела только беззвучно завопить Иисусу...

– Ты знаешь, я тоже... Это была даже не молитва, а какой-то крик без слов к Небу. На что-то большее просто не было времени. Не было времени даже подумать что-то, а тем более сказать.

– У меня было то же самое. Как хорошо, что даже в этом мы похожи с тобой! – произнесла Ляля. – Кто знает, что бы произошло, если бы не наша с тобой дубль-молитва...

Прошли годы... Но и сегодня Оля и Ляля решают многие свои проблемы, проблемы своих детей и внуков посредством пламенной дубль-молитвы...

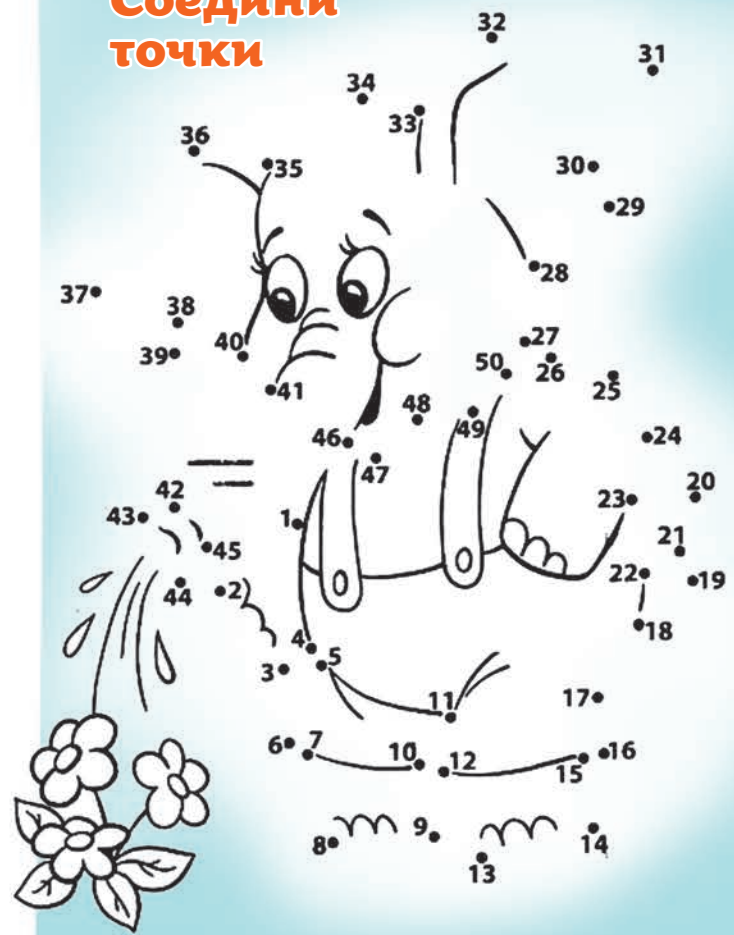

Учимся рисовать самолет.

Кроссворд

Соедини точки

А знаете ли вы?

А знаете ли вы, что **дельфины и киты** не пьют воду как таковую? Пресную жидкость эти млекопитающие получают из рыбы и кальмаров, которые на 80% состоят из пресной воды.

Rafflesia arnoldii – самый большой цветок на планете. Вырастает до размеров дождевого зонта (до метра в диаметре и 11кг веса). У него нет листьев, стебля и корней. Цветок на грани исчезновения по причине уничтожения лесов. Его родина Суматра и Борнео.

У некоторых видов **земляных червей** количество сердец может достигать десяти. У них нет легких или жабр. Газообмен происходит через влажную кожу.

У **морских коньков** потомство вынашивает самец.

Глаз у **страуса** по размеру больше, чем мозг.

Крот может прорыть туннель, длиной до 100 метров, всего за одну ночь.

● **Человек** моргает в среднем 4 миллиона 200 тысяч раз в год.

● Общая длина кровеносных сосудов человеческого тела составляет около 100 тысяч километров. Это более чем в два раза превышает длину экватора Земли.

● Сердце взрослого человека по размерам соизмеримо с величиной его кулака. Вес составляет примерно 220—260 грамм.

● Сердце здорового человека в состоянии покоя делает около 70 ударов в минуту или 100 тысяч ударов в сутки.

● От 5 до 30 литров в минуту варьируется объем крови, перекачанной сердцем.

● Довольно просто подсчитать, что за 70 лет жизни сердце совершает более 2,5 млрд ударов и прокачивает 250 млн литров крови.

● Если на землю, поместить кусочек **солнца**, размером со спичечную головку – безопасное расстояние составляет 90 километров.

На самом деле **зебра** — черная в белую полоску, а не наоборот.

Каждая зебра имеет уникальный рисунок из черных и белых полос, подобно отпечаткам пальцев у человека. По рисунку детеныш зебры узнаёт свою мать. Первое время после рождения жеребенка она прикрывает его своим телом от сородичей, чтобы он запомнил ее окраску. На зебру почти никогда не нападает муха цеце, она воспринимает зебру всего лишь как мелькание черных и белых полос.

Фруктовый салат из персиков и абрикосов с творожным кремом

На две порции:

- абрикосы – 4 шт.
- персики – 2 шт.
- творог – 100 г
- сметана – 2 ст. л.
- банан (небольшой) – 1 шт.
- мед – 2 ч. л.
- ванильный сахар – 0,5 ч. л.

Приготовление:

Абрикосы и персики намочить, обсушить, удалить косточку, нарезать маленькими кубиками. В миске соединить творог, сметану, натертый на крупной терке банан, мед и ванильный сахар – все взбить миксером или блендером до однородной массы.

В креманки или любую десертную емкость выложить десерт, чередуя слои: **персики – крем – абрикосы – крем – персики – абрикосы**.

Салат обязательно выдерживать в холодильнике минимум один час.

При подаче можно посыпать орешками.

Приятного аппетита

Господарочка

Незвичайний меч на згадку

До штурманської рубки вбіг радист. Обличчя в нього заклопотане, погляд – на капітана.

– Товаришу капітан! – перевів подих. – Рибальський бот* просить швидкої медичної допомоги. Там якесь лихо трапилося з матросом.

– Де зараз бот? – спитав капітан і, отримавши відповідь, негайно звелів: – Курс – тридцять градусів!

І за кілька секунд:

– Повний вперед!

Враз судно ніби за лихоманило. Це на всю міць запрацював двигун. І ось уже на місці.

Лікар взяв ліки і вже чекав на палубі. Він мотузкою драбиною спустився на палубу бота – і відразу до хворого. У моряка на нозі була глибока рана, ніби від удару ножом.

– Чим це?

– Удар меча, – відповів капітан.

– Зараз не до жартів, – суворо сказав лікар.

– А я й не жартую. Матроса поранено мечем.

Капітан вийняв із шафи великого, завдовжки з метр, меча, дуже схожого на ті, що ними колись озброювали воїнів. Меч був тьмяного кольору, наче іржавий.

– То це ж меч-риба! – вигукнув лікар. – Ось яке жало носить вона поперед себе.

– Її називають по-іншому – мечоніс, – додав капітан і розповів, яка пригода сталася на боті.

Ловили тунця. Спіймати тунця можна лише на гачок із наживкою.

Яруси, тобто мотузки із такими гачками, бот розкидає по воді на багато кілометрів. Біля ярусів люблять плавати мечоноси, яких бояться навіть акули. Не бажають зустрічатися з ними і кити. Раніше, коли кораблі будували з дерева, бувало й таке, що вони тонули після нападу мечоноса.

Того дня меч-риба, ласуючи тунцем, сама потрапила на гачок. Витягують на бот ярус – і раптом з води виткнувся меч, а за ним і господар його, метрів зо два завдовжки. Уже над палубою різко сіпнувся і зірвався з гачка. Падаючи, сіконув по нозі рибалку. Сильний зойк почули всі. Мечоніс звився, щоб завдати нового удару, та в цю мить матрос відтяв сокирою меч у нападника.

...Рибалці перев'язали рану.

– Думаю, усе буде гаразд, – заспокоїв моряків лікар. – Хворого я заберу із собою, йому зараз потрібен медичний догляд.

– Дякую вам, – сказав капітан бота. – Візьміть на згадку цього меча і покажіть своїм дітям. Нехай вони знають, яка небезпечна риба живе в океані – мечоніс.

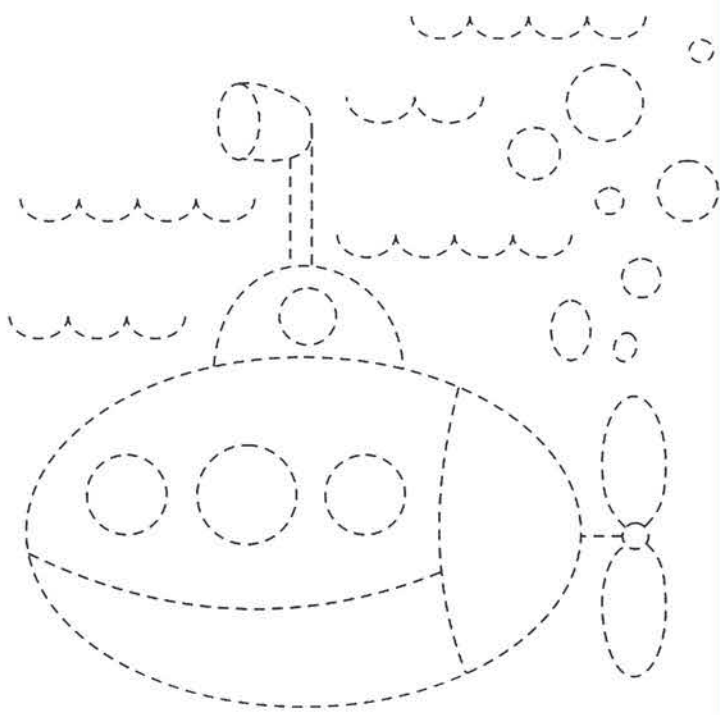
Микола Яненко

* Бот — невеликий моторний, вітрильний або веслувальний човен.

Головоломка со словами

-	+	Р	Е	К	А
Е	У				
Р	М				
К	З				
М	Л				
У	О				
Л	П				
З	Р				
П	Г				
А	Е				
Г	М	М	О	Р	Е

Обведи по пунктирній лінії рисунок.

Отличия

Найди 10 отличий на картинках с ежиком, отдыхающим на море.

Веселый English

Привет, ребята! Сегодня мы с вами поговорим о погоде. И конечно же, поиграем.

What is the weather today?

Task 1 Remember words.

Task 2

Write words. Don't look in Task 1.

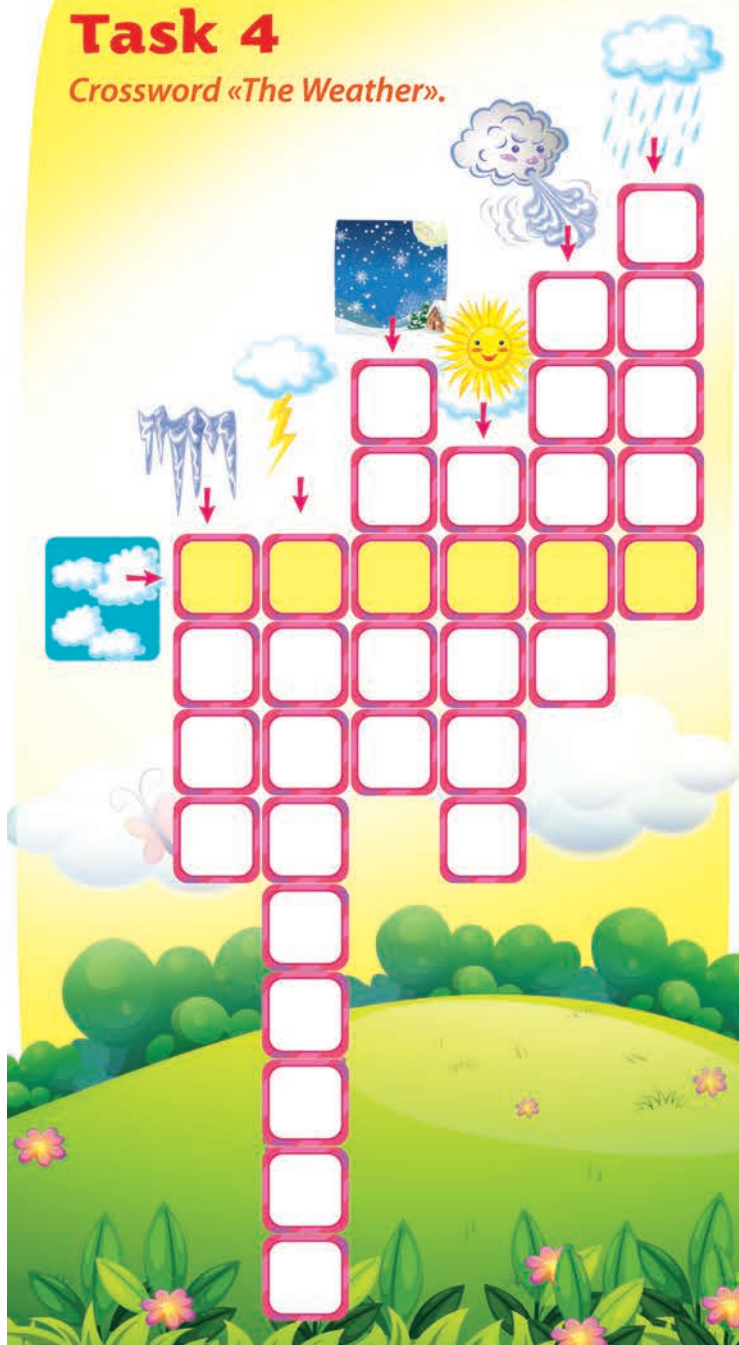

Task 3 Draw.

Task 4

Crossword «The Weather».

Task 5

Look through the window in your room and write five sentences about the weather.

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____
- 4 _____
- 5 _____

Task 6

Find 5 differences. Color the picture.

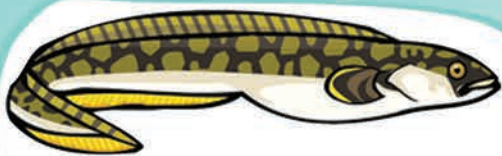

Цікаві факти про рибу

Найнебезпечніші серед прісноводних риб – піраньї.

Вони живуть у широких, спокійних річках Південної Америки і нападають на будь-які живі істоти, незалежно від розмірів. У 1981 р. в Обідус, Бразилія, від них загинули 300 осіб, що опинилися у воді в результаті корабельної аварії.

Найстаріша риба

У 1948 р. з акваріума Хельсінгборзького музею, Швеція, повідомили про смерть самки **європейського вугра** (кличка Патті), якій було 88 років. Вважається, що вона народилася в 1860 р. в Саргасовому морі, Північна Атлантика, і була спіймана десь у річці в 3-річному віці.

Чи може риба жити на суші?

Анабас, або риба — повзун, що мешкає в Південній Азії, — єдина риба, що виходить на сушу і навіть залазить на дерева. Вона гуляє по землі в пошуках більш відповідного місця проживання. Зябра анабаса пристосовані до поглинання кисню з вологого атмосферного повітря.

Найбільша риба

Найбільша у світі риба — це **китова акула**, що харчується планктоном і поширена в південних частинах Атлантичного, Тихого і Індійського океанів. Найбільша риба, згідно з точними вимірами, проведеними вченими, мала 12,65 м завдовжки, 7 м у обхваті найтовстішої частини тіла. Ця акула була спіймана біля о. Баба, поблизу Карачі, Пакистан, 11 листопада 1949 р.

Найбільша медуза

Найбільша **медуза** — арктична ціанея, поширена в північно-східній частині Атлантичного океану, була викинута на берег біля затоки Массачусетс, США, у 1970 р. Діаметр її парасольки дорівнював 2,28 м, а довжина щупалець 36,5 м.

Найбільша прісноводна риба — сом.

У XIX ст. у Росії був виловлений звичайний сом завдовжки 4,6 м і вагою 336 кг. У наші дні будь-яка прісноводна риба, довжина якої перевищує 1,83 м, а вага 90 кг, вже вважається великою.

Як глибоко живе риба?

Вважається, що з усіх хребетних на найбільшій глибині живе риба **бассогігас**. З науково-дослідницького судна «Джон Еліот» вдалося зловити бассогігаса на глибині 8000 м.

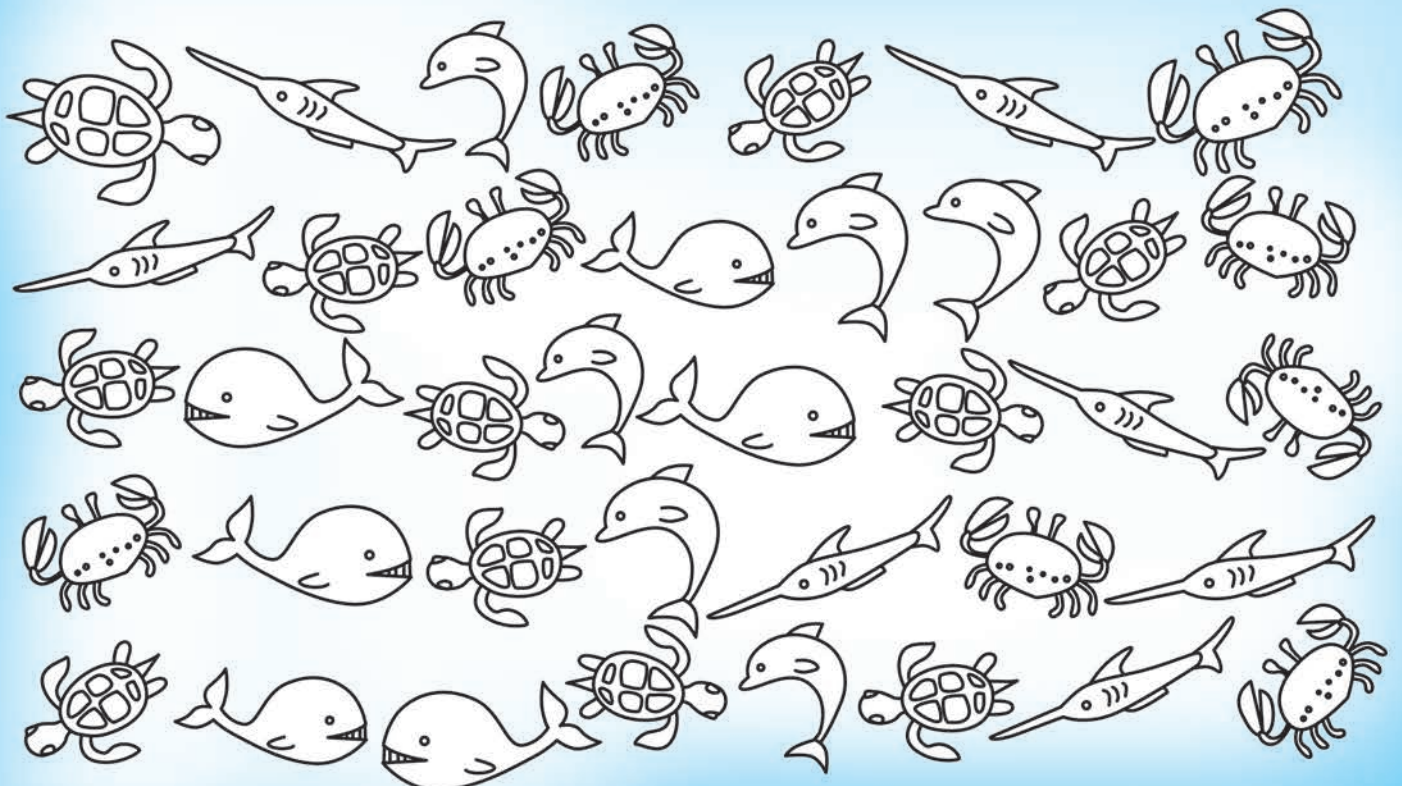

Найдрібніша промислова риба — сінарапан, різновид бичка, що перебуває під загрозою зникнення і мешкає тільки в озері Лусон, Філіппіни. Самці досягають усього 10-13 мм завдовжки, і для того, щоб отримати брикет висушеної риби вагою 454 г, потрібно 70 000 рибок.

Найменша риба з усіх морських риб

Найкоротше тіло у **карликового бичка**. За результатами обмірів, проведених у 1978-79 рр., середня довжина тіла самців склала 8,9 мм, а самок — 9 мм. Найдрібнішою і найлегшою прісноводною рибою є карликова пандака. Ця безбарвна і майже прозора рибка живе в озерах о. Лусон, Філіппіни. Довжина тіла самців дорівнює 7,5-9,9 мм, а вага всього 4-5 мг.

Раскрась черепашек зеленым цветом, дельфинов – синим, а крабов – красным. Кто еще нарисован на картинке?

Очень светло и страшно!

Тима очень любил ездить к бабушке в село на целое лето. И не только потому, что бабушка всегда пекла очень вкусные пирожки, а на завтрак и ужин угощала парным молочком. Даже не только по тому, что в селе у бабушки был хороший пляж на берегу речки. Больше всего Тиме нравилось то, что к бабушке съезжались все ее восемь внуков. К тому же трое Тиминых двоюродных братьев жили с бабушкой в одном селе, так что эта веселая компания увеличивалась до 11 человек. И особенно Тима любил те вечера, когда они бегали всей ватагой домой к дяде Славе, папе этих троих братьев. Дядя Слава проводил тогда с ними интересные игры, а иногда устраивал им интересные библейские уроки.

Вот и сегодня вместе с остальными своими троюродными братьями и сестрами Тима в гостях у дяди Славы.

— Ну, что ж, ребята, хотите приключений? — задорным голосом спросил дядя Слава племянников

и своих сыновей. В ответ послышалось дружное «Да!» — Тогда отправляемся на гору преображения!

— Куда-куда? — переспросил Тима у рядом сидевшей сестры. Но она многозначительно выставила перед своим закрытым ротиком указательный палец, и Тиме ничего не оставалось делать, как тихонько ждать.

Тем временем ребята уже живо представили себя восходящими на гору в качестве наблюдателей за четырьмя путниками — Иисусом, Петром, Иаковом и Иоанном.

«И преобразился пред ними: и просияло лицо Его, как солнце, однажды же Его сделали белыми, как свет... облако светлое осенило их; и се, глас из облака глаголющий: Сей есть Сын Мой Возлюбленный... и, услышав, ученики пали на лица свои и очень испугались», — слова из Евангелия прозвучали так необычно в этой обстановке, что Тиме даже захотелось посмотреть в окошко за своей спиной и увидеть там сияющее облако славы. Но в этот мо-

мент щелкнул выключатель, и под потолком вспыхнула электрическая лампочка, наполнив беленький абажурчик приятным сиянием.

— Как вы думаете, почему ученики испугались, когда услышали голос Небесного Отца? — спросил дядя Слава. Несколько ребят подняли руки, словно на уроке в школе, желая ответить.

— Коля, выскажи свое мнение, пожалуйста, — попросил дядя Слава.

— Они испугались, потому что вдруг стало так светло, что даже страшно!

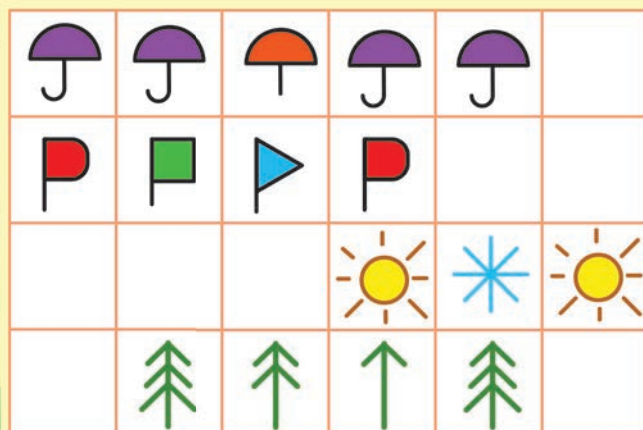
Дети рассмеялись.

— А почему вы смеетесь? — вступился за Колю дядя Слава. — Там действительно было и светло, и страшно. Наши глаза не привыкли к такому яркому свету. И, конечно же, голос Бога, подобный раскатам грома, человеческому слуху тоже не привычен. Мы сегодня тоже часто пугаемся, ребята. Но Иисус успокаивает нас, чтобы мы не боялись, так же, как Он успокоил Своих учеников на горе преображения.

Ольга Бокова

Логика

В пустых квадратах нарисуй недостающие предметы.

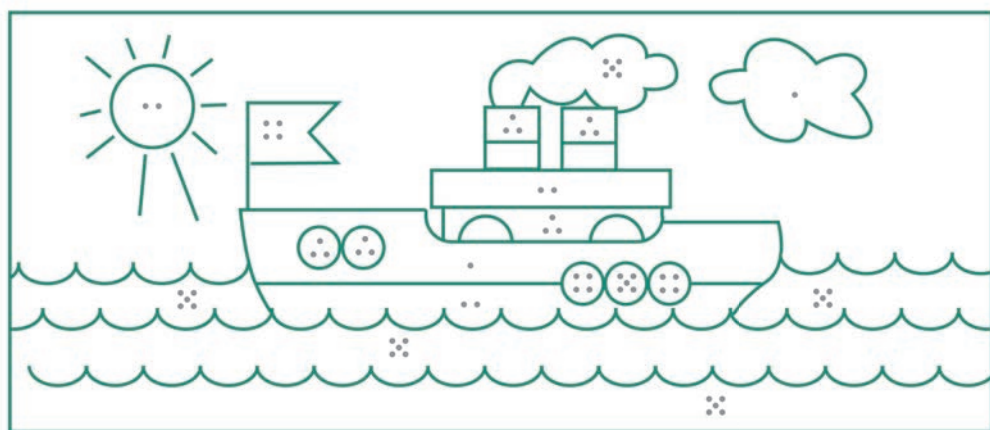
Помоги кузнечнику собрать бусинки в нужном порядке.

Лабиринт

Как дойти с грядки, на которой работает бабушка, к домику.

Знайди всіх бджілок.

- голубой
- желтый
- зеленый
- красный
- синий

Анастасія Добра

Марія Гарасюк

Катерина Дубова

Дарина Юр'єва

Олександр Набок

Аліна Бойко

Ілона Винниченко

Ольга Галюк

Дмитро Гапончук

Василь Горюк

Надія Гапко

Максим Драбич

Олександр О कोरोков

Лілія Лопатинська

Анастасія Ковтуцька

Олексій

Дмитро

Аня Карпінська

Катерина Божок

Ярослав Матвєєв

Смотрите на телеканале «Надія»

ЛОМАСТЕР

неділя
14:00Дитяча зустріч у майстерні «Ломастера»:
майструємо, граємо,
відгадуємо

і просто ВІДПОЧИВАЄМО!

Малюнки
читачів

Любі діти!

На адресу видавництва надійшла велика кількість ваших малюнків. На жаль, ми не в змозі відразу опублікувати всі ваші роботи. Чекайте їх в одному з наступних номерів.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці кожного малюнка).

Марія Гарасюк

Богдан Чварков

Валерія Кучерук

Марта Літвінчук

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Над номером працювали:
Марина Становкіна, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право
редагувати і скорочувати тексти.
Рукописи не повертаються. Листування
ведеться лише на сторінках газети.

